

Ҳидоят

اَنْعَمْ عَلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمُؤْمِنَةِ الْجَسَنَةِ

Ўзбекистон мусулмонлари идорасининг диний-маърифий газетаси
1990 йил 1 марта чиқа бошлаган.

Муҳим саналар

№ 4 (717) 28.02.2023 | ۷۰۰۰۱۴۴۴

Раҳмат ва мағфират оій Рамазон

Хатми Қуръон, таровеҳ оій бўлган муборак Рамазон оій яна эшик қоқмоқда. Бу йилги Рамазон мавсуми олдинги йиллардагига нисбатан бирмунча енгил кечади, иншоаллоҳ. Сабаби, у ҳавоси салқин, кундузлари унчаузун бўлмаган баҳор фаслига тўғри келади.

Рўза – энг улуғ ибодатлардан. У билан мўмин банда ҳисобсиз ажру савобларга эга бўлади. Чунки рўза ёлғиз Аллоҳ таоло марҳамат қиласидир. Аллоҳ таоло марҳамат қиласидир: «Эй иймон келтирганлар! Сизлардан олдинги (уммат)ларга фарз қилингани каби сизларга ҳам рўза (тутиш) фарз қилинди, шояд (у сабабли) тақвони бўлсангиз» (Бақара сураси, 183-оят).

Хадиси құдсийда Аллоҳ таоло марҳамат қиласиди: «**Бандам таоми, ичимлиги ва шаҳватини Мени деб тарк қилди. Рўза Мен учундир ва унинг мукофотини Ўзим бераман. Биряхшиликкаунингүн баробари бордир**» (Ином Бухорий ривояти).

Бугуннинг гапи

Рўза ўтган гуноҳлар учун каффоратдир. Абу Ҳурайра розийаллоҳу анхудан ривоят қилинади. Набий соллаллоҳу алайҳи ва саллам: «**Ким Рамазон рўзасини иймон ила савоб умидида тутса, унинг ўтган гуноҳлари мағфират қилинур**», дедилар (Ином Бухорий ривояти).

Рўза тутиш туфайли тақводор бўлиш – унинг улкан ҳикматларидан-дир. Аллоҳ таоло марҳамат қиласидир: «**Эй иймон келтирганлар! Сизлардан олдинги (уммат)ларга фарз қилингани каби сизларга ҳам рўза (тутиш) фарз қилинди, шояд (у сабабли) тақвони бўлсангиз**» (Бақара сураси, 183-оят).

Рамазон оій мўминнинг хулқ-атворини тузатадиган, кўплаб ижобий хислатларни ўргатадиган улкан тарбия мактабидир. Унда мўмин ҳавои нафсиға, шайтоннинг ҳийлаларига қарши курашади. Бу ички кураш мўминнинг сабрини

кучайтириб, иродасини тоблади. Зеро, мўмин ўзи ўрганиб қолган кундалик еб-ичишлардан, ахлига яқинлик қилишдан тийилишини ўрганади. У нафси истаганида эмас, балки Аллоҳ изн берган вақтдагина ўзининг эҳтиёжларини қондиришга одатланади. Шунингдек, бошқалар билан ҳам муомаласини гўзал қиласиди, ёмон сўз айтмайди.

Абу Ҳурайра розийаллоҳу анхудан ривоят қилинади. Набий соллаллоҳу алайҳи ва саллам марҳамат қиласидилар: «**Рўза қалқондир. (Рўзадор) фахи сўз айтмасин, жоҳиллик ҳам қилмасин. Агар бирор киши у билан уришмоқчи ёки сўкишишмоқчи бўлса, икки марта: «Мен рўзадорман», десин. Жоним қўлида бўлган Зотга қасамки, албатта, рўзадорнинг оғиздан келган ҳид Аллоҳ таолонинг наздидиа мушкнинг бўйидан яхшироқдир**» (Ином Бухорий ривояти).

3-бетда

бир масжид қурса, Аллоҳ таоло жаннатда унга ўшанинг мислини бино қиласди», деганларини эшитганман». Бошқа бир ривоятда: «**Жаннатда бир уй**», дейилган (Ином Бухорий ривояти).

Бошқа бир ҳадисда: «**Ким Аллоҳ учун каклик тухум қўядиган ерчалик масжид бино қилса, Аллоҳ унга жаннатда уй қуриб беради**», дейилган (Ином Аҳмад ривояти).

Масжид бунёд этиш садақа жория бўлиб, бундай хайрли ишга ҳисса қўшган кишига вафотидан сўнг ҳам савоб бориб туради.

5-бетда

ҚИСҚА САТРЛАРДА

✓ Тошкент ислом институтида Тахфизул Қуръон кафедраси томонидан Олий маъҳад талабалари ўртасида “Қуръон мусобақаси – 2023” кўрик-танлови ўтказилди.

✓ 20 февраль куни “Инсон ҳуқуқлари соҳасида таълим ва тадқиқотлар” танловининг “Инсон ҳуқуқлари ва эркинликларига бағишиланган энг яхши видеоролик” номинацияси бўйича – Қорақалпогистон мусулмонлари қозиёти ахборот-медиа мутахассиси Нурмуҳаммед Жумағулов 1-ўринни эгаллади.

✓ 21 февраль куни Нукус шахридаги “Мухаммад ал-Беруний” ўрта махсус ислом билим юртида Ўзбекистон мусулмонлари идораси “Қуръони карим ва тажвидни ўргатиш” бўлими мудири Шайх Алижон қори Ҳайдаров иштирокида сұхбат ўтказилди.

✓ 23 февраль куни Андижондаги “Сайид Мухиддин маҳдум” мадрасасида Ўзбекистон мусулмонлари идораси тасарруфидаги олий ва ўрта махсус таълим муассасалари раҳбарларининг семинари бўлиб ўтди.

✓ 23 февраль куни Ўзбекистон ҳалқаро ислом академиясида малақа ошираётган ўнлаб имом-хатиб ва ноиблар Диний идоранинг Фатво марказига ташриф буюриб, марказ фаолияти билан яқиндан танишиши.

✓ 24 февраль куни Ўзбекистон мусулмонлари идораси раиси, муфтий Нуриддин домла Холиқназаров Тошкент шахридаги “Масжидул хайр” жомеида жума намози олдидан файзли сұхбат ўтказдилар.

✓ 24 февраль куни Оҳангарон туманидаги “Абдуқаҳҳор маҳдум” жоме масжидининг янги биноси фойдаланишга топширилди.

✓ 24 февраль куни Мир Араб олий мадрасасида “Ёшлар орасидағи психологик муаммолар ва уларни бартараф этиш йўллари” мавзуусида давра сұхбати ташкил қилинди.

✓ 27 февраль куни Термиздаги “Ином Термизий” мадрасасида Интернет ва ижтимоий тармоқларда “Экстремизм – жамият хавфсизлигига таҳдид” ва “Жиход тушунчасини сохталаштираётганлардан оғоҳ бўлайлик!” мавзууларида давра сұхбати ўтказилди.

Жаннатдаги уйни бой берманг

Юртимизда янги қуриётган ёки таъмирдан сўнг ўзгача қиёфа касб этаётган масжидларни кўриб кўзингиз қувнайди. Шинам, кенг ва ёруғ масжидлар наинки намозхонларни, балки хорижлик сайёҳларни ҳам ўзига жалб этаётир. Ушбу ўзгаришлар ҳақида мухбиришимиз Ўзбекистон мусулмонлари идорасининг Масжидлар билан ишлаш бўлими мудири Музаффар КАМОЛОВ билан сұхбатлашди.

– Ассалому алайкум, дома. Аввало, масжид қуришнинг фазилати, ушбу хайрли ишга ҳисса қўшишинг ажру мукофоти ҳақида тўхтамсангиз.

– Ва алайкум ассалом. Динимиз мўмин-мусулмонларни масжидлар қуриш ва уларни обод этишга чақириб, бу хайрли ишни Аллоҳ ризосига эриштирадиган ва жаннатга олиб борадиган йўл деб таълим беради.

Усмон розийаллоҳу анхудан ривоят қилинади: «Мен Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламнинг: “**Ким Аллоҳнинг розилигини тилаб**

бир масжид қурса, Аллоҳ таоло жаннатда унга ўшанинг мислини бино қиласди”, деганларини эшитганман». Бошқа бир ривоятда: «**Жаннатда бир уй**», дейилган (Ином Аҳмад ривояти).

Бошқа бир ҳадисда: «**Ким Аллоҳ учун каклик тухум қўядиган ерчалик масжид бино қилса, Аллоҳ унга жаннатда уй қуриб беради**», дейилган (Ином Аҳмад ривояти).

Масжид бунёд этиш садақа жория бўлиб, бундай хайрли ишга ҳисса қўшган кишига вафотидан сўнг ҳам савоб бориб туради.

5-бетда

«Бас, кимки дунёда зарра миқдорда яхшилик қилган бўлса, (Қиёмат куни) уни кўрар. Кимки зарра миқдорда ёмонлик қилган бўлса, уни ҳам кўрар» (Залзала сураси, 7–8-оятлар).

Абдуллоҳ Ибн Аббос розийаллоҳу анхумо айтади: “Кафтигни ерга теккизиб кўтарганингда, унга ёпишган ҳар бир чанг заррадир”. Муҳаммад ибн Каъб Курозий раҳимахуллоҳ бундай дейди: “Иймон келтирмаган киши зарра миқдорида яхшилик қилса, унинг савобини дунёда тўлиқ олади, охиратга ҳеч қандай савоб қолдирилмайди”.

Аллоҳ таоло бундай марҳамат қиласиди: «**Бас, кимки дунёда зарра миқдорда яхшилик қилган бўлса, уни кўрар**». Ибн Аббос

розийаллоҳу анхумо айтади: “Иймонсизлардан бирортаси зарра мисқолича яхшилик қилса, унинг мукофотини шу дунёning ўзида олади, охиратга ҳеч қандай савоб қолдирилмайди. Аммо зарра миқдорида ёмонлик қилса, унинг жазосини охиратда олади. Шу билан бирга, ширк келтирганлик жазосини ҳам олади. Агар мўминлардан қай бири зарра миқдорда ёмонлик қилса ва дунёда ўшанга яраша жазо олса, охиратда кечиб юборилади. Агар зарра миқдорида яхшилик қилса, ундан қабул қилинади ва ўша яхшилиги охиратда кўпайтириб берилади”.

Баъзи ҳадисларда “**Зарранинг вазни бўлмайди**” дейилади. Бу Аллоҳ таоло бандаларнинг барча амалларидан, ҳатто вазни бўлмаган майда заррадайидан ҳам хабардор эканинг исботидир.

Парвардигори олам марҳамат қилиб айтади: «**Албатта, Аллоҳ заррача ҳам зулм қилмас**» (Нисо сураси, 40-оят).

«**Ҳар бир жон қилган яхши амалини ҳозир топадиган**» (Оли Имрон сураси, 30-оят). Каъбул Аҳбор ривоят қиласиди: «Аллоҳ таоло Муҳаммад алайҳиссаломга Тавротни ҳам, Инжилни ҳам, Забурни ҳам Саҳифаларни (мазмунини) ҳам ўзида қамраб олган икки оятни нозил қилди: «**Бас, кимки дунёда зарра миқдорда яхшилик қилган бўлса, уни ҳам кўрар. Кимки зарра миқдорда ёмонлик қилган бўлса, уни ҳам кўрар**».

«Фараздақнинг амакиси Саъсаш Пайғамбаримиз алайҳиссаломнинг ҳузурларига келди. Набий

алайҳиссаломдан: «**Бас, кимки дунёда зарра миқдорда яхшилик қилган бўлса, (Қиёмат куни) уни кўрар. Кимки зарра миқдорда ёмонлик қилган бўлса, уни ҳам кўрар**” оятларини эшитгач: “Куръондан бундан бошқа нарсани эшитмасам ҳам парво қилмайман. Шунинг ўзи менга етарили”, деди».

Манбалар асосида Тўртқўл тумани “Ғойиб ота” жоме масжиди имомхатиби Давронбек МАМБЕТОВ тайёрлади.

Сарҳисоб

Маълумки, сўнгги йилларда “Вақф” хайрия жамоат фонди кўп асрлик миллий ва диний қадриятларимизни асраб-авайлаш, дунё илм-фани ва маданияти ривожига улкан ҳисса қўшган аждодларимизнинг бебаҳо меросини ўрганиш, ҳалқимизга хос бўлган маърифатпарварлиқ, бағрикенглик, меҳр-муруват, бунёдкорлик каби эзгу фазилат ва қадриятларни кенг тарғиб этишга кўмаклашишни ўз олдига мақсад қилиб қўйган. Фонд фаолиятига назар ташласак, бу амалда исботини топаётганига гувоҳ бўлишимиз мумкин.

2022 йилда диёrimизда диний-маърифий соҳани қўллаб-куватлаш, масжид, мадраса ва зиёратгоҳларимизни обод қилиш, имом-хатиб, ноиблар, мударрислар ва талабаларга моддий-маънавий қўмак бериш ҳамда аҳолининг моддий ёрдамга муҳтож қатламига молиявий ёрдам қўрсатиш борасида салмоқли ишлар амалга оширилди. Умумлаштириб айтганда, хайрия, закот, вақф мулклари, зиёратгоҳлар, диний ташкилотлар ва акциялар орқали келиб тушган

маблағлар ҳамда ҳомийлар ва ҳамкор ташкилотлар томонидан тақдим этилган моддий кўринишида гэхонлар ҳисобига 11 млрд. 574 млн. сўмдан зиёд маблағ ҳақдорларга хайрия сифатида сарфланди.

Бу борада диний таълимни ривожлантиришга алоҳида эътибор қаратилганини таъкидлаш жоиз. Жумладан, диний таълим муассасалари, илмий-тадқиқот марказлари фаолиятини рафбатлантириш учун 87 млн. 217 минг сўм, ушбу ўқув даргоҳлари профессор-ўқитувчилари, ўқувчи-талабаларини моддий ва ижтимоий қўллаб-куватлашга 1 млрд. 294 млн. 110 минг сўм сарфланди. Шунингдек, “Куръони карим ва тажвид” ўқув-курси тингловчиларини моддий қўллаб-куватлаш учун 10 млн. 800 минг сўм хайрия қилинди.

Бундан ташқари, масжидлар қурилишига 436 млн. 960 минг сўм йўналтирилган бўлса,

жомелар ва зиёратгоҳлар ходимларига 451 млн. 656 минг сўм миқдорида моддий ва ижтимоий ёрдам қўрсатилди.

Кам таъминланган, эҳтиёжманд, ночор, кўмакка муҳтож фуқароларга турли моддий кўринишида берилган кўмаклар миқдори 2 млрд. 783 млн. 275 минг сўмни ташкил этди. Имконияти чекланган, ногиронлиги бор шахсларга эса 285 млн. 962 минг сўм ҳажмидада моддий ёрдам қўрсатилди. Аҳолининг ижтимоий ҳимояга муҳтож қатламларини моддий қўллаб-куватлаш учун 4 млрд. 346 млн. 902 минг сўм сарфланган бўлса, турли хайрия тадбирларига 1 млрд. 446 млн. 938 минг сўм йўналтирилди.

Аҳолини тоза ичимлик суви билан таъминлаш мақсадида 299 млн. 378 минг сўм ажратилди. Жумладан, Қорақалпоғистон Республикасида 6 та, Қашқадарё вилоятида 6 та, Фарғона вилоятида 2

та, Тошкент вилоятида 1 та, жами 15 та артезиан ва минорали сув иншоти барпо этилиб, аҳолига хайрия сифатида тақдим этилди.

Ибратли ишлардан яна бири – “Вақф кўмаги” лойиҳаси доирасида Қорақалпоғистон Республикаси ва Фарғона вилоятларининг ҳар биридан 30 тадан қандолатчилик, тикувчилик ва хунармандчилик касбига эга ижтимоий қўмакка муҳтож оиласа қўймати 215 млн. 623 минг сўмлик зарур асбоб-анжомлар хайрия қилиниб, уларнинг бандлигига қўмаклашилди.

“Вақф” хайрия жамоат фонди 2023 йилда лойиҳалари қўламини янада кенгайтиришни мақсад қилган.

Сайдабор УМАРОВ, “Вақф” хайрия жамоат фонди Матбуот хизмати раҳбари

Газетада оятлар, ҳадислар бор.
Ножоиз жойларга қўйманг!

Набий алайҳиссаломниң мумаладаги олижанобликлари*

Набий алайҳиссалом саҳобаларини хурсанд қилиш учун баъзан ҳазил ҳам қилиб турар эдилар. Бир киши минишга улов сўраб келганида, у зот унга: “Сени туяниң боласига миндираман”, дедилар. Бундай жавобни кутмаган ҳалиги киши: “Эй Аллоҳнинг Расули, туяниң боласини нима қиласман?” деди. У зот: “Ахир китта туя ҳам туяниң боласи-ку”, деб ҳазил қилдилар¹.

Зайд ибн Аслам розийаллоҳу анхудан ривоят қилинади: «Умму Айман Ҳабашия деган аёл Расуллороҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламнинг хузурларига келиб: “Эрим сизни уйга таклиф қилипти”, деди. У зот: “Ким у? Қўзида оқи бор кишини?” дедилар ҳазиллашиб. Аёл: “Унинг кўзида оқи йўқ”, деди жиддий оҳангда. У зот: “Йўқ, қўзида оқи бор”, дедилар яна. Аёл: “Аллоҳга қасам, йўқ”, деди. У зот: “Ҳар бир кишининг кўзида оқи бўлади”, дедилар».

Бир кампир Набий алайҳиссаломниң хузурларига келиб: “Эй Аллоҳнинг Расули, Аллоҳга дуо қилинг, мени жаннатга киритсин”, деди. У зот: “Эй фалончининг

* Давоми, бошланиши ўтган сонларда.

онаси, жаннатга кампирлар кирмайди-ку”, дедилар. Кампир ийғлаб, қайтиб кетди. У зот: «Унга айтинглар, ужаннатга кампир ҳолида кирмайди. Чунки Аллоҳ таоло (жаннатга кирадиган аёлар ҳақида): “(Улар) жозибали ва тенгқурдирлар”, деган²», дедилар. Буни эшитган кампир хурсанд бўлди.

Абдуллоҳ деган саҳоба Набий алайҳиссаломни кулдириб турарди. Бир куни у Сарвари оламга ёғ (ёки асал) солинган бир идиш совға қилди. Бироз вақт ўтиб, Абдуллоҳ идишнинг эгасини олиб келиб, Набий алайҳиссаломга: “Идишнинг пулини беринг”, деди. Бундан у зот ва атрофларидағи саҳобалар узоқ қулишди. Расуллороҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламнинг кулгилари табассум ва жилмайиб қўйишдан иборат бўлган.

У зот ёш болаларни кўрганда уларга илтифот кўрсатар, салом берар ва эркалатиб, бошларини силаб қўяр эдилар. Уларни Абдуллоҳ, Убайдуллоҳ (Аллоҳнинг ёш бандаси) деб чақирадилар. Баъзи вакъларда у зот: “Олдимга ким биринчи бўлиб келса, фалон-фalon нарса бераман”, деб болаларни мусобақалашиб тарғиб қиласадилар. Ёш болалар бир-биридан

ўзиб у зот томон интилар, ҳеч тортинасдан елкалари ва бағирларига ўзларини отишар эди. Расуллороҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам уларни қучоқлаб, ўпар эдилар.

Сафардан қайтиб келсалар, оиласаларидағи ёш болалар чиқиб, у зотни кутиб олишарди. Чунки Ра-суллороҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам болаларга жуда муруватли ва меҳрибон бўлиб, бирини қўлларига, яна бирини опичлаб кўтариб олар эдилар.

Расуллороҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламнинг викорлари, одоблари ва ҳайбатлари ҳақида Хорижибн Зайд розийаллоҳу анхудан шундай ривоят қилинади: “Расуллороҳ мажлисларда викорли инсонга ярашмайдиган ишлар билан машғул бўлмасдилар, яъни оғизларидан тупук сачратиш, бурунларини қоқиши каби ҳолатлар асло кузатилмаган”.

Сайид Муҳаммад Ҳасанийнинг “Иккى олам сарвари” асаридан
Фиёсиддин ҲАБИБУЛЛОХ
таржимаси

¹ Имом Термизий, Имом Аҳмад ва Имом Абу Довуд ривояти.
² Воеа сураси, 37-оят.

Муҳим саналар

Раҳмат ва мағфират ойи Рамазон

1-бетда

Пайғамбаримиз алайҳиссалом таъкидлаганларидек, рўза қалқондир, у бандани гуноҳ қилишдан, турли жисмоний иллат ва хасталиклардан, охират азобидан сақлайди.

«Рамазон ойи – одамлар учун ҳидоят (манбаи) ва тўғрийўл ҳамда ажрим этувчи ҳужжатлардан иборат Қуръон нозил қилинган ойдир...» (Бақара сураси, 185-оят).

Ҳа, Рамазон тоат-ибодат, хайр-барака, баҳту иқбол ойидир. Бу ойда мўминлар кундузларини рўздор, кечаларини эса таровеҳларда, хатми Қуръонларда бедор ўтказишиди. Кундузлари ҳам, кечалари ҳам ажидир сакинат ва файзли кечади.

Рўзанинг фойдаларидан яна бири шуки, бу ойда инсон онгу шуури, тафаккури тиниқлашиди. Илгари илғамайдиган, ҳис этмайдиган нарсаларини сезиб, ҳис қила бошлайди. Луқмони Ҳаким ўғлига: “Эй ўғилчам, агар қорин тўядиган бўлса, фикр ўлади, ҳикмат гунг бўлади

ва аъзолар ибодатдан тўхтаб қолади”, деган.

Рўздор Рамазон ойида ўзининг ҳаёти, тириклиги учун зарур бўлган нарсаларни маълум муддат кечикириб турish малякасини хосил қиласади. Бу эса унга ўзи учун заарли бўлган, ман этилган нарсаларни тарк этишга замин яратади. Уламолар инсон бир амални қирқ кун давомида бажарса, унга одатланиб қолади, дейишади. Демак, мўмин киши Рамазоннинг ўттиз кунига Шавволнинг олти кунини қўшиб рўза тутса, қарийб қирқ кун бўлиб қолади. Ана шу муддатда у кўплаб яхши хислатларни касб қилиши мумкин, иншоаллоҳ.

Ҳар бир аъзонинг ўзига хос рўзаси бор. Қалбнинг рўзаси Аллоҳ таолонинг зикридан тўсадиган нарсаларга берилишдан холи бўлиш; кўзниң рўзаси ёмон, қайтариш нарсаларга қарамаслик; тилнинг рўзаси ёлғон, фийбат, чақимчилик, фахш гаплар, хусумат, мақтанчоқлик бефойда-лағв сўзлардан

тийилиб, Аллоҳ таолонинг зикри ва Қуръон тиловати билан машғул бўлиш; қулоқнинг рўзаси эшитиш мумкин бўлмаган барча нарсаларни эшитмаслик; кўл ва оёқларнинг рўзаси гуноҳ ишларга боришдан ва уларни қилишдан сақланишидир.

Рамазон ойида қилинган амалнинг савоби бошқа ойлардагига нисбатан бир неча карра ортиқ бўлади. Расуллороҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам: “Рамазондаги умра (нинг ажри) мен билан қилинган ҳаж (нинг ажри) га тенг келади”, деб марҳамат қилганлар (Имом Бухорий ва Имом Муслим ривояти).

Рамазонда минг ойдан афзал кеча – Қадр кечаси бор. Албатта, Рамазон бундан бошқа ҳам кўплаб фазилатларга бой, уларни санаб адогига етиш қийин. Аллоҳ таоло кириб келаётган Рамазон ойини барчамизга қутлуғ ва муборак қўлсин!

Юсуфхон ШОДИЕВ,
“Ҳидоят” ўрта маҳсус ислом билим юрти ўқитувчи

Масала

Намозга доир фатволар

362-ФАТВО

Жума хутбасига ҳозир бўлганлар намозда ўтиргандек чўккалаб ўтиришлари мустаҳаб. (Ёнбошлаб, суяниб, оёқларни узатиб ўтириш одобсизликдир).

«Оламгиря», «Музмарот», «Меврој»

363-ФАТВО

Намозхон жуманинг тўрт ракат суннатини ўқиб турганида имом иккинчи аzonдан кейинги хутбани ўқий бошласа, сажда қилмаган бўлса, намозни тўхтатиб, хутбага қулоқ солади. Агар сажда қилиб қўйган бўлса, икки ракатни тугатиб, сўнг хутбага қулоқ солади.

365-ФАТВО

Беморга қараб турган киши учун жумага бориш вожиб бўлмайди.

«Нафюл муфтий», «Дуррул муҳтор»

366-ФАТВО

Жума намози дуруст бўлиши учун жамоат бўлиши ҳам шарт. Бунда имомдан ташқари камида уч эр киши ҳозир бўлиши керак.

«Оламгиря», «Фатхул Қадир», «Муҳит»

367-ФАТВО

Шаҳарда узрсиз жума ўқимаганлар жума намози тугамагунича пешин намозини ўқимай туришлари лозим. Бемор ва мусоифлар ҳам пешин намозини жумадан кейин ўқишлари мустаҳабдир.

«Оламгиря», «Канз», «ал-Важиз»

369-ФАТВО

Икки ҳайит намозлари вожибдир. Унинг шартлари жума шартлари билан бир хил. Фақат уларда хутба суннатдир. Жуманинг хутбаси намоздан олдин ўқилса, икки ҳайитники намоздан кейин ўқилади. Рамазон ҳайитининг намози узр билан эртаси куни ўқилиши мумкин. Курбон ҳайити намози узрли ва узрсиз, уч кунгача ўқилаверади.

«Оламгиря», «Муҳит», «Муҳтасар»

370-ФАТВО

Ҳайит намозига кеч келиб, имомни рукуда топган киши тик ҳолда таҳrima тақбiriни айтгач, қарайди: агар имом рукудан бошини кўтармасидан олдин учта ҳайит тақbiriни айтганида улгурса, уларни тик ҳолда айтиб, кейин руку қилиади; улгурмайдиган бўлса, рукуга бориб, тақbirlarни айтиб тугатади. Лекин учта тақbiri рукуда айтганида кўлларни кўтармайди. Агар рукуда тақbirlarни айтиб тугатади имом рукудан бошини кўтарса, имомга эргашиб, у ҳам бosh кўтаверади. Айтилмай қолган тақbirlar соқит бўлади.

«Оламгиря», «ас-Сирој», «Коғий»

5-бетда

Мансух бўлган ҳадислар ҳақида

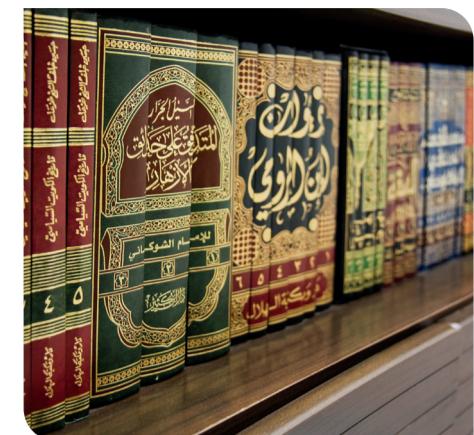
Куръон ва суннатга тўғридан-тўғри амал қилмоқчи бўлган киши ҳукми бекор бўлган ҳадисларга дуч келса, у ҳадиснинг айтилган замони ва макони, ҳолатларини билмагани учун ҳам унга амал қиласди, ўзича ҳукм олади ва бу иши тўғри эмас.

Шуни ёдда тутиш лозимки, ҳадиснинг “Саҳихул Бухорий” ё “Саҳихул Муслим” ёки ундан бошқа тўпламларда борлиги унга амал

қилиш учун етарли асос бўлолмайди. Худди Куръони карим оятларида носих-мансухи бўлгани каби ҳадисларда ҳам, гарчи саҳих бўлса-да, ҳукми бекор қилинган, амалдан қолдирилган ҳадислар бор. Уларнинг ҳадис китобларига киритилишининг сабаби шариятнинг қандай шакллангани борасида хужжат-далилларни жамлаш учундир. Шундан биламизки, ҳадиснинг ишончли тўпламларда

келишининг ўзи амал қилиш учун кифоя қилмайди. Балки у ҳадис Набий соллаллоҳу алайҳи ва салламнинг ҳаётлари даврида бекор қилинганми ёйўқми, ҳадис ҳақида мужтаҳид олимлар нима дейишган – шуларни аниқлаш, уламолардан сўраш лозим.

“Нега мазҳабга әргашилади?”
китобидан Азизбек ХОЛНАЗАРОВ
таржимаси

Ҳикматлар ҳазинаси

Ҳазрат Ашраф Али Тахонавий айтадилар: «Баъзилар: “Мен фалончикдек бўлолмадим”, дея ғам чекадилар. Мақсад амалда баробар бўлиш эмас, балки Аллоҳ таолони рози қилишдир. Аллоҳ таолони рози қилишда кучли билан заиф ўз қувватларига яраша амал қилиб баробар бўлиши мумкин. Тариқат йўлларини босиб ўтиш билан кишида руҳоний сиҳат пайдо бўлади. Лекин куч-қувват фитрий ва табиий нарсадир. Руҳоний сиҳат топган киши зоҳирий ва ботиний амалларни ихлос билан қила бошлайди. Зоҳирий ва ботиний амалларни ихлос билан бажара бошлаган киши руҳоний жиҳатдан сиҳат ва саломатликка эришган ҳисобланади».

Асл мақсад Ҳақнинг розилигидир

«Айнан улар Парвардигорлари томонидан (ато этилган) ҳидоят узра (барқарор) дирлар ва ана ўшалар (охиратда) нажот топувчилардир» (Бақара сураси, 5-оят).

Бу оядта икки нарса – ҳидоят ҳамда нажот мукофот сифатида зикр этилган. Чунки бундан олдинги оядта ғайбга ҳамда пайғамбарларга иймон келтириш сифатлари келтирилган. Бу оядта эса иймонга мукофот ўлароқ ҳидоят ва нажот ваъда қилинган. Нажотни амалга мукофот бўлишини тушунса бўлади, чунки нажотнинг

маъноси мурод ва мақсадга етмоқдир. Аммо ҳидоят эса, йўлни кўрсатиш маъносидадир. Бир нарсанинг йўлини кўриш мақсад ҳам, амалга мукофот ҳам бўлиши мумкин эмас. Ҳазрат манашу шубҳани даф қилиш учун ўзи билан содир бўлган бир воқеани айтиб берадилар:

«Бир одам Меюратга кетаётган поездга минмоқчи экан, адашиб Руркийга, яъни қарама-қарши тарафга кетаётган поездга чиқиб олибди. Поезд юрганидан кейин хато қилганини билди. Мен ҳам ўша поездда Руркийга кетаётган эдим. У одамнинг ниҳоятда

қаттиқ изтиробга тушганини кўрдим. Мен эса ўз жойимда хотиржам ўтирибман. Унга тасалли бераман десам, парво қилмасдек туюлди. Поезд тезлагани сайнинг паришонлиги яна ортиб бораверди. Ўша вақтда билдимки, манзил ва мақсад томон тўғри йўлда кетаётганини аниқ билишнинг ўзи ҳам инсон учун катта неъмат ва роҳат экан. Шунинг учун буни амалга мукофот қилиб белгиласа бўлаверади. Бу оят мўминларни “Сизлар саҳих ва тўғри йўлдан бормоқдасизлар, ҳеч ташвиш қилманглар”, дея хотиржам қилмоқда. Бундан ортиқ яна қандай неъмат бўлиши мумкин!»

“Мажолиси ҳакимул умма”
асаридан Ёрқинжон ФОЗИЛОВ
таржимаси.

Ёмонликдан қайтариш

Ғийбат – катта, жуда оғир гуноҳ

билан юзларию қўксиларини тирнаётган бир қавмнинг олдидан ўтдим. “Эй Жаброил, улар ким?” деб сўрадим. “Улар дунёда одамларнинг гўштини еб, обруларини тўкканлар”, деди у» (Имом Абу Довуд ривояти).

Тўғрисини айтганда, ғийбатга мойиллик ҳар биримизда қайсиdir даражада бор. Бу борада ўзимизни оппоқ қилиб кўрсатолмаймиз. Оғир гуноҳ, эканини билсак-да, уни содир этишдан ўзимизни тўхтата олмаймиз. Айниқса, кимдир сизни ранжитадиган иш қилса ёки бирор қилифи ёқмаса, аввалига уни ичингида ёмон кўрасиз, кейин шундай пайт келадики, унинг камчилигини бошқаларга беихтиёр гапириб юборасиз.

Хўш, бу иллат нега бугун жамиятимизда кенг ёйиляпти?

Биз учун гўё арзимас нарсадек туюлган ғийбат одамларнинг обрўсини тўкишга, улар ҳақида салбий тасаввур пайдо

бўлишига хизмат қиласди. Чунки ғийбатга кўпинча бадгумонлик сабаб бўлади. Эътибор берсангиз, бошқаларнинг ҳаракатларидан ёмонлик излашга мойил бўлиб қолганмиз ва ўз гумонимизга шунчалар ишонамизки, уни текшириб қўриш хаёлимизга ҳам келмайди. Натижада бирорни асоссиз равишда ёмонотлиқ қиламиз. Бу унга қанчалар оғрикли бўлиши мумкин. Ҳолбуки, ўша салбий сифат унда ҳақиқатан мавжуд бўлса, орқаваротдан гапирмай, камчилигини ўзига айтиб, тузатишига ёрдам беришимиз керак. Биз эса ўзимизча буни айтишга андиша қиламиз-у, ғийбатини қилишдан уялмаймиз. “Мўмин – мўминнинг қўзгуси” деган ҳадисга амал қилмаслигимиз бизни шу аҳволга соглан. Тўғри, ҳозирги пайтда бирорга айбини айтсангиз, раҳмат айтмайди, балки ёмон кўриши, ҳатто сиз билан жанжаллашиб қолиши ҳам

мумкин. Айни шу нарса бизни ғийбатчига айлантириб кўйган. Аммо шуни баҳона қилиб тилимизни ғийбатдан тиймаслигимиз яхши эмас. Аксинча, бирорнинг хато ёки камчилигини ўзига айтишнинг одобларини ўрганишимиз лозим. Энг муҳими, бу ишни чин дилдан, унга яхшиликни илинган ҳолда, ёлғиз ўзига билдириш шарти билан амалга ошириш керак. Ана шунда бу иш фойда бериши мумкин (Буни уддалай олмасак, ҳеч бўлмагандан, уни бошқаларга айтишдан тийилганимиз яхши). Натижада кўпчилик холис фикрни қабул қилишга одатланади ва жамиятимизда соғлом муҳит вужудга келади. Табиатан ғийбатчи бўлган кишилар ҳам тилини тийишга мажбур бўлади.

Азиза РАҲМАТОВА,
Самарқанд тумани бош имом-хатиби
ёрдамчиси

Макканинг мухтасар тарихи

Макканинг илк аҳолиси Амона¹ қабиласига мансуб кишилар бўлгани айтилади. Бироқ манбаларда улар ҳақидаги маълумотлар жуда оз. Амолика қабиласи ҳазрати Худ алайҳиссалом давридан эътиборан Маккада фаровон яшай бошлаган. Вақт ўтиб, ораларида жанг-жадаллар чиқиб, Аллоҳни инкор этиб, ўзаро зулм қила бошлашди. Исён ва инкорларига жазо ўлароқ Аллоҳ таоло уларни курғоқчилик ва қаҳатчиликка дучор қилди. Амоликаликлар ўзларига бало қилиб юборилган чумолилар туфайли шаҳарни тарк этишга мажбур бўлишиди ва Яманга қайтиб кетишиди...

Манбаларда шаҳарнинг ўтрок ахли Иброҳим алайҳиссаломнинг оила аъзолари экани айтилади. Иброҳим алайҳиссалом Аллоҳнинг амри билан мурғак ўғли ҳазрати Исмоил ва унинг онаси Ҳожар она мизни ҳозирги Маккада қолдириб, ўзи орта қайтади. Бу ҳақда Куръони каримда қуйидагича хабар берилади: «(Иброҳим алайҳиссалом деди:) **Мен зурриётимдан** (бир қисмини – ўғлим Исмоил ва онаси Ҳожарни) **Сенинг ҳурматли Байтинг ҳузуридаги экин ўсмайдиган бир водийга жойлаштиридим².**».

«**Экин ўсмайдиган бир водий**» – Маккада она-бала тез орада ташналик синови билан юзлашади. Ҳазрати Ҳожар Сафо ва Марва тепаликлари орасида сув қидириб ўёқдан-бу ёққа чопа бошлади. Умиди сўниб, ўғлининг ҳаёти тугади, деб ўйлаганида, Аллоҳнинг қудрати ва лутфи билан чақалоқ ётган жойдан бир чашма отилиб чиқади. Булоқ суви тезлаб оқа бошлаганини кўриб, Ҳожар онамиз шошиб қолади ва: «Зам! Зам!», яъни «Тўхта,

тўхта!» дейди. Шу сабаб булоқнинг номи «Замзам» бўлиб қолган.

Она-бала унинг ёнида умр кечира бошлади. Бу сув уларнинг ҳаётини изга соглани каби, изсиз бўлиб кетаётган Макка водийси тарихида ҳам қайта жонланишни пайдо қиласди. Кўп ўтмай, Ямандан келган журхумийлар Макка атрофини мақон тутишади. Улар орасида улғайган Исмоил араб тилини ўрганади. Қабила оқсоқолларидан бирининг қизига уйланади.

Исмоил алайҳиссаломдан сўнг Макканинг бошқаруви журхумийлар қўлига ўтади. Исмоил алайҳиссаломнинг динида бўлган журхумийлар бора-бора ўйлдан озади. Ҳаром ишларни қилиб, ташқаридан келган кишиларга зулм қила бошлади. Аллоҳнинг байти – Каъбага ҳам ҳурматсизлик қилиб, унга тақдим этилган ҳадяларни ўғирлашади. Шунда Кинона ва Хузоъа қабиласари бирлашиб, Макка бошқарувини журхумийлардан олишади. Журхумийлар ўз юртлари Яманга кетишади олдин Ҳожарул асвадни номаълум ерга яшириб, Замзам қудуғини киши тополмайдиган қилиб кўмиб ташлашади. Улардан кейин Макка бошқаруви Хузоъа қабиласига ўтади. Исмоил ўғиллари озвилик бўлгани учун хузоъаликлар билан битим тузиб, шаҳарда яшаб қолишади.

Хузоъаликлар даврида қабила оқсоқоли Амр ибн Луҳайнинг бошқарувдаги маҳорати араблар орасида обрўсими ошириб юборди. Айниқса, қаҳатчилик пайтида минглаб туюйиб икром қилиши, ҳожиларга егуликлар улашиши эътирофларга сазовор бўлди. Бошқа томондан Макка ахли ва ҳожиларнинг озиқ-овқат эҳтиёжларини қондириш чораларини кўрди. Бошқа томондан эса Сурия ва Ҳабашистон

У Суриянинг Балқа вилоятидан Ҳубал номли бутни Маккага келтирди. Унинг ташвиқи билан араблар орасида бутпарастлик ёйилди...

В асрнинг биринчи ярмида Қусай ибн Килоб бошчилигидаги Курайш қабиласи Хузоъа қабиласидан Макка бошқарувини тортиб олади. Қусай турли жойларда яшаётган қабиладошларини Каъба ва атрофига, бир қисмини Макка ташқарисига қўчириб, ўтроклаштиради. Каъбани таъмирлаб, журхумийлар яшириб кетган Ҳажарул асвадни ўз ўрнига қайтаради, ҳажга оид ишларни тиклади.

Қусайдан сўнг Макка бошқаруви унинг катта ўғли Абдулдорга ўтди. Бироқ ақа-укалар ўртасида келишмовчилик қелиб чиқади. Курайш қабиласи Абдулдор, Абдуманоғ тарафдорлари ва бетарафлар бўлган уч гурухга айрилади. Ҳар бир гурух бир-бирларини охиригача қўллаб-куватлашга қасам ичишади. Вазият таранглашганида, бетараф томоннинг аралашуви билан муроса сақланади. Шу тариқа Курайш ички қонли урушлардан омон қолади.

Маккаликларнинг асосий тириклиги тижорат эди. Макка ишончли ва муқаддас маскан бўлиб, ийл бўйи зиёратчилар аримас, айниқса, ҳаж мавсумида бутун араблар йиғиладиган гавжум шаҳар, бошқача айтганда, савдо маркази ҳисобланарди. Курайшликлар Маккага келган тоқирлардан мол олар, ён-атрофдаги арабларга олиб бориб сотишарди. Кейинроқ Қусайнинг набиравси Ҳошим ибн Абдуманоғ тижорат қўламини янада кенгайтирди. Бир томондан Макка ахли ва ҳожиларнинг озиқ-овқат эҳтиёжларини қондириш чораларини кўрди. Бошқа томондан эса Сурия ва Ҳабашистон

худудида тижорий ишларни йўлга кўйишга, бошқа қабилалар билан ҳам ҳеч бир божларсиз тижорий ҳамкорлик қилишга эришади. Шундай қилиб, Макка тижорати халқаро майдонга чиқди. Қурайш тижорат карвонларини қишида Яман ва Ҳабаш диёрига, ёзда Суриядан Онадўлига қадар юборарди.

Ҳошим тижоратучун Сурияга бораётганида бир муддат Ясриб (Мадина)да қолиб, ўша ерда уйланади. Бу оиласдан Пайғамбар алайҳиссаломнинг бобоси Шайба дунёга келади. Ҳошим сафар асноси хасталаниб, Фаластиннинг Ғазо қасобасида вафот этади ва ўша ерга дағн этилади. Тоғалари Шайбани иззатикром билан катта қилишади. Отасининг ўлимидан етти-саккиз йил ўтгач, амакиси Мутталиб Шайбани Маккага олиб кетади. Курайш орасида Шайба «Мутталибинг қули», яъни «Абдул Мутталиб» номи билан машхур бўлади. Амакиси уни тарбиялаб, ўлими олдидан қабиласига бошлиқ этиб тайинлайди. Шайба (Абдулмутталиб) Аллоҳнинг ёрдами билан журхумилклар кўмиб кетган Замзам булоғини топиб, ундан сув чиқарди. Унга эгалик хукуқини қўлга киритиб, ҳожиларни таом ва сув билан таъминлай бошлади. Ислом келганида ҳам бу вазифани Бани Мутталиб қўлида қолдирди. Бани Мутталиб ҳозиргача Замзам қудуғига эгалик қиласди.

Қудрат Буюк Жўшқиннинг «Арабистон» Маҳмуд Қалматиннинг «Исломдан олдинги жанубий ва шимолий Арабистон» асарлари асосида Абдулатиф АБДУЛЛАЕВ тайёрлади.

¹ Араб тарихчилари «Амолика» ёки «Имлаку» шаклида қайд этган бу қадимги қабила тарихи Исҳоқ алайҳиссаломнинг набиравси Алифознинг жорияси Тимнадан туғилган ўғли Амолак номига боғланади.

² Иброҳим сураси, 37-оят.

Мулоҳаза

Ижтимоий тармоқлардан бирида қуйидаги ёзувлар эътиборимни тортди: «Ўғлимдан моддий ёрдам (алимент) ундириш учун қаерга мурожаат қиласди?»

Сарлавҳанинг ўзиёқи кишини бир сескантарида, тўғрими?

– II гурух ногирониман, ёшим 70 дан ошган. Кексайганимда ёлғиз ўғлим ўз ҳолимга ташлаб қўйди. Сўнги пайтда тез-тез тобим қочиб, ўзгалар ёрдамига муҳтож бўлиб қолдим. Олаётган нафақам дори-дармонимга ҳам етмайди... Ўғлимдан нафақа пули ундириш учун қаерга мурожаат қиласди?

Наҳот биз шу ҳолатга келиб қолдик? Миллатимиз ва мусулмончилигимизга доғ эмасми бу? Айни неваралари куршовида кексалик гаштини сурадиган кезларда «эшиқдан ким кириб келаркин», деб мўлтиллаб

Фарзанд меҳрига ташна ота-оналар

ўтираса-я... Ахир у ўғли дунёга келганида, илк бор тетапоя қадам қўйганида, «дада» дея тили чиққанида қанчалар кувонган эди. Кези келганда, ўзи емаса ҳам, фарзандига илингани, киймаса ҳам, кийдиргани бор гап.

Ота-она энг мўътабар, ҳар қанча эъзозга лойиқ зотлардир. Динимизда ҳам ота-онага яхшилик қилиш, уларни ҳурматлаш такрор-такрор айтилади.

Шундай кезлар қариялар уйидаги нуроний бобою момоларнинг меҳрига ташна нигоҳлари кўз ўнгимдан бир-бир ўтади. Бир гал Сожида хола билан узоқ сухбатлашувдим.

Унинг ҳаёти юқоридаги отахонникидан қолишмайди. Ундан ҳам аянчлироқ. Беш йил аввал ўғли уйни қиморга ютқазгану ғойиб бўлган. Чет элга қочиб кетган эмиш. Ҳам ота, ҳам она ўрнида катта қилган ёлғиз ўғлига энди тўй қиласман, келинимнинг қўлидан чой ичаман, набираларимни тарбиялайман, деб яхши ниятлар қилиб юрган эди. Барчаси сароб бўлди. Икки йилча ҳали у қариндоши, ҳали бу қариндошинида турди. Аммо ўз уйинг бўлмаса... Мана з йилдан бери «Саховат уйи»да яшаяпти. Ўтган йили бир қўшниси Сожида холанинг ўғлини кўриб қолиб, онасининг

қаердалигини, уни интизор бўлиб кутаётганини айтиби ҳам. Лекин ўғилдан дарак йўқ. Онаизор эса, ўғлим мени олиб кетади, деган умид билан яшамоқда.

Бувимдан кўп эшитганим бор: «Болам, қара, қандай тўқин замонларда яшайпсизлар. Ота-оналариниз сизларга шунча шароитларни ҳозирлаб беряпти. Улар қариганда сизлар ҳам боладек парвариш қиласизларда», дерди. Тўғриси, ўша кезлар болалаларча ўй-хаёллар оғушидами, ушбу гапларга унчалик аҳамият бермасдим. Йиллар ўтгани сари ота-она ғанимат, уларни рози қилиш фарзанднинг бурчи эканини англайпман.

Ота-оналаримизни асло эътибориз қолдирмайлик, азизлар!

Хувайдо Ҳўжамқуловава, журналист

Аллоҳ таоло инсониятни мукаррам қилиб яратди. Унга фикрлаш учун ақл, сўзлашиб учун тил берди. Тасаввур қилайлик, бизга ушбу неъматлардан бири, хусусан, тил ато қилинмаганда қандай ахволга тушардик? Ўйлаган фикримизни тўлиқ ифодалаб бериш имкониятига эга бўлмасдик. Ҳар доим ҳам бу неъматнинг қадрига етавермаймиз. Теран назар солсак, атрофимизда бу неъматдан бебахра кишилар ҳам бор. Уларнинг ахволи биз учун ибрат, аслида.

Динимизда тилни тийиш борасида кўплаб кўрсатмалар ворид бўлган. Саҳл ибн Саъд розийаллоҳу анхудан ривоят қилинади. Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам: “**Ким менга икки жағи ва икки оёғи орасидаги нарсаларнинг кафолатини** (яъни, уларни муҳофаза қиласман деб сўз) **берса, мен унга жаннатнинг кафолатини бераман**”, дедилар» (Имом Бухорий ривояти).

Икки жағи орасидагини, яъни тилини ширк, тұхмат-бұхтон, ғийбат, фисқ-фужур гап-сўзлардан сақлаган ҳамда икки оёғи орасидагини, яъни жинсий аъзосини зино каби ҳаром ишлардан сақлай олган киши учун жаннат кафолатланмоқда.

Абу Мусо розийаллоҳу анху

“Сўзинг оз бўлсин, маъноли бўлсин...”

ривоят қиласи: «Мен: “Ё Расулulloҳ, мусулмонларнинг қайси бири афзал?” деб сўрадим. У зот: “**Мусулмонлар унинг тили ва қўлидан саломат бўлган киши**”, дедилар» (Муттафақун алайҳ).

Демак, мусулмон киши ҳеч кимга тили ва қўли билан азијат бермаслиги керак. Бу жойда бежиз тил қўлдан аввал зикр қилинмаган. Чунки тилдан етадиган азијатдан кўпроқ ва қаттиқроқдир.

Уқба ибн Омир розийаллоҳу анхудан ривоят қилинади. Набий соллаллоҳу алайҳи ва саллам: “**Ким Аллоҳга ва охират күнiga иймон келтирса, яхши гап айтсан ёки жим турсин**”, дедилар (Муттафақун алайҳ).

Абу Хурайра розийаллоҳу анхудан ривоят қилинади. Набий соллаллоҳу алайҳи ва саллам: “**Ким Аллоҳга ва охират күнiga иймон келтирса, яхши гап айтсан ёки жим турсин**”, дедилар (Муттафақун алайҳ).

Ушбу ҳадиси шарифда инсон фақат яхши гапларни гапириши ёки жим туриши лозимлиги айтиляпти. Зоро, инсон оғзидан

чиқкан сўз ўзининг фойдаси ёки зарариға хужжат бўлади. Шунга кўра, фойдали сўзлардан гапириши, бу қўлидан келмаса, жим туриши яхши экан. Бу мавзууда Абдулла Авлонийнинг қуидаги сатрлари бор:

Сўйласанг сўйла яхши сўзлардин,
Йўқса жим турмогинг эрур яхши,
Ўйласанг яхши фикрлар ўйла,
Йўқса гунг бўлмогинг эрур яхши,
Ишласанг ишла яхши ишларни,
Йўқса бекорлиғинг эрур яхши.

Бошқа шеърида эса бундай деган:

Сўзинг оз бўлсин, маъноли бўлсин,
Эшитганлар қулоги дурга тўлсин,
Сўзинг бўлса кумуш, жим турмак олтун,
Миси чиқгой сўзинг кўб бўлса бир кун,
Кўпайган сўзни бўлгай тўғриси оз,
Шакарнинг кўпидан ози бўлур соз.

Ха, инсон дунё ва охирати учун фойдали гапларни гапирса, ўзига ва бошқаларга заарали сўзлардан сақланса, энг тўғри йўлни танлаган бўлади.

■ Шокиржон МАДАМИНОВ,
“Кўкалдош” ўрта маҳсус ислом таълим
муассасаси мударриси

Динимизни ўрганамиз

Муқтадий имом ортида қироат қиладими?

Ханафийлар, Суфён Саврий, Ибн Уяйна, Ибн Абу Лайлова Ҳасан ибн Ҳайён раҳимаҳумулоҳ наждиди муқтадий имом ортида жаҳрий намозда ҳам, махфий намозда ҳам Қуръондан бирор нарсани қироат қилмайди. Аллоҳ таоло марҳамат қиласи: «**Қуръон ўқилганда уни тинглангиз ва сукут сақлангиз!** Шояд (шунда) раҳм қилингайсиз!» (Аъроф сураси, 204-оят). Абу Хурайра розийаллоҳу анху айтади: “Ушбу оят нозил бўлгунга қадар одамлар намозда гаплашишар эди” (Имом Байҳақий ривояти). Зайд ибн Аслам ва Абуль Олия айтади: “Одамлар имом ортида қироат қилишарди, шунда ушбу оят нозил бўлди”. Имом Аҳмад ибн Ҳанбал раҳимаҳулоҳ: “Одамлар мазкур оятнинг намоз борасида нозил бўлганига ижмо қилишган”, дейди (“ал-Муғний”).

Мазкур оят билан намозда имомнинг қироатига қулоқ солиб, жим туриш фарз бўлади.

Имрон ибн Ҳусайн розийаллоҳу анхудан ривоят қилинади: «Набий соллаллоҳу алайҳи ва саллам пешин намозини ўқиб турган вақтда бир

киши у зотнинг ортларида “Сабби ҳисма Роббикал аъла”ни қироат қилди. Намозни тугатгач, у зот: “**Кимингиз қироат қилди?**” дедилар. Бир киши: “Мен”, деди. У зот: “**Баъзингиз у (қироат) борасида мен билан баҳслашыпсиз, деб ўйлабман**”, дедилар» (Имом Муслим ривояти).

Имом ортида қироат қилиш масаласидаги ихтилоғнинг асли ушбу ҳадисга бориб тақалади. Набий соллаллоҳу алайҳи ва саллам: “**Китобнинг Фотиҳасини қироат қилмаган кишининг намози ўқидир**”, дедилар (Имом Бухорий ривояти).

Аммо ҳанафий уламолар ҳадисдаги “**намози ўқиб**”дан мурод намознинг ўзи эмас, балки унинг камоли назарда тутилган, дейишади. Чунки у ва бу борада келган бошқа ҳадислар оҳод хабардир. Улар билан Қуръони карим ояти насх бўлмайди. Бу ҳолатда ояти карима ва ҳадиси шарифни мувофиқлаштириб, «**Энди Қуръондан (Ўзингизга) осон бўлган даражада ўқий-верингиз!**» оятига кўра, намозда қироат қилиш фарз, “**Китобнинг Фотиҳасини қироат қилмаган**

кишининг намози ўқидир” ҳадисига кўра, Фотиҳа сурасини ўқиши вожиб бўлади.

Шунингдек, юқорида «**Қуръон ўқилганда уни тинглангиз ва сукут сақлангиз!**» оятига биноан намозда имомнинг қироатига қулоқ солиб, жим туриш – фарз, дедик. Агар муқтадий ҳадисга амал ўлароқ Фотиҳани имом ортида қироат қиладиган бўлса, оятга амал қилмаган бўлади.

Қиёсдан далил. Имом рукуда турган ҳолида намозга келиб ўшилган одамдан – масбуқдан қироат соқит бўлади. Яъни, имомини рукуда топган одам ўша ракатни топган бўлади, уни қайтариб ўқимайди. Агар масбуққа қироат фарз бўлганида, намознинг бошқа арконлари каби у ҳам соқит бўлмаган бўларди. Қироатнинг масбуқдан соқит бўлиши унинг фарз эмаслигига далолат қиласи.

■ Манбалар асосида
“Имом Термизий” ўрта маҳсус
ислом билим юрти ўқитувчisi
Юсуф ХУШВАҚТОВ
тайёрлади.

Масала

Рўзага доир фатволар

520-ФАТВО

Рўза уч турли бўлади – фарз, вожиб, нафл. Фарз рўза икки хил – муайян фарз, яъни Рамазон ва каффорат рўзаси ҳамда Рамазоннинг қазо рўзаси. Вожиб ҳам икки хил бўлади: муайян назр ҳамда мутлақ (қачон ва қанча тутилиши тайин этилмаган) назр рўза. Қолган рўзалар нафл ҳисобланади.

Рўзанинг вақти тонг ёришгандан то қўёш ботгунига қадардир.

«Оламгирия», «Қозихон»

522-ФАТВО

“Қуёш ботди” деб, икки киши, “ботгани йўқ” деб, икки киши гувоҳлик берганидан сўнг оғзини очиб юборган рўзадорнинг қуёш ботмай туриб ифторлик қилгани маълум бўлса, фақат қазо вожиб бўлади, каффорат эмас.

«Оламгирия», «Қозихон»

523-ФАТВО

Рўзанинг фарз бўлиш шартлари – иймон, ақл, балоғат, соғлиқ, муқимлик, ният, ҳайз ва нифосдан пок бўлиш. Ният дил билан бўлади.

«Оламгирия», «Коғий», «Ниҳоя», «ан-Наҳр ал-ғоуқ»

524-ФАТВО

Рамазон кечасида туриб, саҳарлик қилишнинг ўзи рўза нияти ўрнига ўтади. Мазҳабимизда Рамазон рўзаси учун ҳар куни алоҳида ният қилинади.

«Оламгирия», «Хулоса», «Қозихон»

526-ФАТВО

Қазо, каффорат ва мутлақ назр рўза учун тонг отмасдан олдин – тунда ният қилиш шарт.

«Мухтасар», «Ниҳоя», «ас-Сирож»

■ “Минг бир фатво” китобидан

Оиладаги тинчлик-тотувлик, аввало, эр ва хотиннинг бир-билини тушуниши, кўллаб-қувватлаши, ўз мажбуриятларини тўлиқ билиши ва тўғри бажаришига, қолаверса, қариндошларнинг, умуман, жамиятнинг маънавий кўмагига боғлиқ.

Маълумки, ҳаёт бир текис давом этмайди, унинг ўнқир-чўнқирлари кўп. Турли қийинчилик ва муаммоларга дуч келиш табиий. Шундай ҳолатда эр-хотиндан оғир-босиқлик талаб қилинади. Агар сабр-тоқат етмай жанжалли вазият юзага келса, энг тўғри йўл муросадир. Бу борада эркакларда масъулият катта.

Аллоҳ таоло Нисо сурасининг 19-оятида эркакларга хитоб қиласди: «Улар билан чиройли ҳаёт кечиринг. Агар уларни ёқтирмаётган бўлсангиз, ёқтиргмаган нарсангизда ҳам Аллоҳ кўп яхшилик

Муроса – тотувлик кафолати

пайдо қилиши мумкин». Демак, эр киши учун ўз жуфтига нисбатан сабрли бўлиш, у билан кечираётган ҳаётидан яхшилик умид қилиш хайрли бўлади. Чунки бизга тақдир этилганлар ҳикматсиз эмас.

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам: «Сизларга хотинлар

ҳақида васият қиласан. Хотин киши қовургадан яралгандир. Қовурганинг қийшиқроқ жойи юқорисидир. Уни тўгерилайман деб уринсанг, синдириб қўясан. Агар тек қўйиб қўйсанг, қийшиқликдан қолмайди. Хотинларга яхшиликни васият қиласан», дея таълим берганлар (Имом Бухорий ривояти). Аллоҳ аёлни ожиз қилиб яратган. Эркак киши айни шуни ҳисобга олиши, хотини билан муносиб даражада муомала қилиши мақсадга мувофиқ.

Абу Хурайра розийаллоҳу анхудан ривоят қилинган бошқа ҳадисда Набий соллаллоҳу алайҳи ва саллам: «Мўмин мўмина ни ёмон кўрмасин. Агар у хотиннинг бир хуљини ёмон кўрса, боишқа (хулқи)дан рози бўлиши мумкин»

(Имом Муслим ривояти), деганлар. Бу бизга катта дарс! Рафиқамиизда қандайдир камчилик топилиши унда фазилат йўқлигини англатмайди. Унинг яхши ва ёмон сифатларини бирдек қабул қилишимиз керак. Худбинлик, қайсарлик бунга халал бермаслиги лозим.

Муросаю мадора қарор топган оилада фарзанд тарбияси чиройли бўлади. Уруш-жанжалли хонадонда эса, тарбия ҳақида гапиришга ҳожат қолмайди. Оила деганда фақат эр-хотин эмас, балки болалар ва уларнинг келажаги олдидағи масъулият ҳам тушунилади.

Назиржон Қўчкоров,
Наманган туманидаги “Умарбой ҳожи”
жоме масжиди имом-хатиби

Таффаккур

Ернинг кўринмас қалқони

Коинотда Ернинг атрофими ўраб олган кўринмас қалқон борлиги аниқланди. Тадқиқотчилар унинг қандай пайдо бўлганини тушуна олмасдан ҳайратга тушидилар.

Хиндистонда инглиз тилида нашр этиладиган Front Line Desk журналининг 2016 йил март ойидаги сонида ўзлон қилинган мақолада Ван Аллен радиация камарида катта миқдордаги протон ва электронга тўйинган учинчи белбоғ тоғилгани ҳақида хабар берилди. (Ван Аллен радиация камари – Зарядланган зарраларнинг Ернинг магнит майдонида тутилган камарлари. Юқори нурланишининг биринчи барқарор тасмаси 1500 километр баландликдан бошлигади ва 5000 километр баландликкача узайиб боради. Иккинчи

камар ҳам худди шундай. Юқори рентген нурлари 13000 дан 19000 километргача баландликка жойлашган – Д.Ж.) Ернинг магнит майдони томонидан ушлаб турйланган Ван Аллен радиация камари Күёшнинг ҳаракатига жавобан кенгаяди ва тораяди. Гарчанд, бу радиация камарлари 1958 йил кашф этилган бўлса-да, олимлар Ер юзидан 42.500 километр баландликка чўзилган иккита камарни аниқлай олган эдилар.

Яқинда Боулдер шаҳридаги Колорадо университети профессори Даниел Байкер ва унинг жамоаси 2012 йилда ишга туширилган иккি зонд ёрдамида учинчи – ийғилувчи, ўзгарувчан камарни топишиди. Кузатишлар натижасида учинчи камар олдин аниқланган иккита камарнинг орасида экани маълум бўлди. Бу камар коинотда ҳавонинг ўзгаришига қараб бир пайдо бўлиб, бир ғойиб бўлиб туради.

Бу камарнинг вазифаси аниқ – у зарарли электронларни Ер атмосферасига ўтишдан қайтаради. Ўша электронлар нурлантириш хусусиятига кўра ниҳоятда ҳалокатли бўлиб, парвоздаги космонавтларга, сунъий

йўлдошларга, ҳатто бутун коинотизимиға жиддий зарар етказиши мумкин.

Ернинг магнит майдони камарларни ўз жойида тутиб туради, аммо бу камарлардаги деярли ёруғлик тезлигига ҳаракатланадиган электронлар қандайдир кўринмас куч томонидан қайтарилади ва улар сайёрамиз атмосферасига кира олмайди.

Кўринмас қалқон кашф этилишидан олдин олимлар электронлар сайёра атмосферасининг юқори қаватларида ҳавога тарқалиб кетади, деган фикрида эдилар. Аммо улар Ернинг кўринмас қалқони туфайли бизнинг атмосферагача етиб ҳам келмас экан.

Аллоҳ таоло хабар беради: «**Осмонни сақланиб турувчи том қилиб қўйдик. Улар (мушриклар) эса, уларнинг аломатларидан юз ўғиравчилардир**» (Анбиё сураси, 32-оят).

Албатта, бунинг шукронасини қилмоғимиз, бир-биримизга янада меҳрибон бўлмоғимиз, дилозорликдан сақланиб ҳаёт кечирмоғимиз лозим.

Дамин ЖУМАҚУЛ
тайёрлади.

Одам бўлиб...

Одам бўлиб түғилдик, шукр,
Мумкин эди бўлмоқ ўзгача.
Ўзлигини англолмай, ҳайҳот,
Кўплар келиб-кетди бизгача.

Одам бўлиб түғилдик, шукр,
Одам бўлиб ўтмоқлиш шараф!
Савоб ишлар қилиб Аллоҳнинг
Жамолини кўрмоқлик шараф!

Одам бўлиб түғилдик, шукр,
То ўлгунча бўлайлик одам!
Яхшиликда наслимиз шодон
Фаҳрланиб юрсин биздан ҳам!

Шарифжон АҲМАД, Қамаши тумани

Моҳи Рамазон

Кўзимиз йўлида, кела қолсайди,
Азозил занжирбард бўла қолсайди.
Нафсимиз штоат қила қолсайди.
Муштоқимиз, кутмоқда абадий Ризвон,
Яқинлашиб қолди моҳи Рамазон!

Парвардигор, берган ризқингга шукр,
Қалбга инганд мөхр, шашингга шукр,
Ваъданг – жаннатдаги қўшикнинг шукр,
Нурга чўмиламиз ҳар лаҳза, ҳар он,
Яқинлашиб қолди моҳи Рамазон.

Дунёнинг лаззати сажда, биламиз.
Кўзда ёш, ўтмануб тавба қиламиз,
Ғанимат тунларда бедор турамиз,
Рўза кунларининг ҳар қуни имкон,
Хуш келдинг дилларга, моҳи Рамазон!..

Ҳазрат ИСМОИЛ, Наебаҳор тумани

Muassis:
O'zbekiston musulmonlari
idorasi "Shamsuddinxon
Boboxonov" NMU

Bosh direktor: Sultonbek
IMOMNAZAROV

Ислом Қурғ

Bosh muharrir:
Abdul Jalil XO'JAM

Tahir hay'ati:

Nuriddin XOLIQNAZAROV
Sodiq TOSHBOYEV
Homidjon ISHMATBEKOV
Shayx Abdulaziz MANSUR
Jaloliddin XAMROQULOV
Obidjon QODIROV
Uyg'un G'OUROV
Muhammadsharif UMAN
Kolmat ATABAYEV
Komiljon BURXONOV

Tolibjon NIZOMOV
Hikmatulloh TOSHTEMIROV
Azizbek XOLNAZAROV
Jamoatchilik kengashi
Alisher ESHIMOV
Islamiddin ZUHRIDDINOV
Rustam JAMILOV
Muzaffar KAMOLOV

18-berkko'cha, 47-a уз.

(71) 227-34-30 (71) 240-05-19.

m-nashr@mail.ru

www.hidoyat.uz

Nashr ko'rsatkichi: 195
ISSN 2091-5225
2020-yil 3-sentabrda
0017-raqam bilan
ro'yxatga olingan.

Gazeta oya ikki marta chop etiladi.
Bahosi kelishilgan narxa.

Navbatchi muharrir:
Azizbek XOLNAZAROV

Musahhiha:

Zebo OMONOVA

Sahifalovchi:

Komiljon MAHMUDOV

Ekspertizaga berildi:

20.02.2023

Xulosa (№03-07/1227) olindi:

28.02.2023

"SHAMSUDDINXON
BOBXONOV" NMU

bosmaxonasida chop etildi.

Adadi: 13.500
227/3-buyurtma.
Bosmaxona manzili:

Toshkent shahri, Zarqaynar

18-berkko'cha, 47-a уз.

Navbatchi muharrir:
Azizbek XOLNAZAROV

Musahhiha:

Zebo OMONOVA

Sahifalovchi:

Komiljon MAHMUDOV

Ekspertizaga berildi:

20.02.2023

Xulosa (№03-07/1227) olindi:

28.02.2023

"SHAMSUDDINXON
BOBXONOV" NMU

bosmaxonasida chop etildi.

Газетада оятлар, ҳадислар бор.
Ноҳоиз жойларга қўйман!

The newspaper contains ayahs and hadiths. Please, do not put it in inappropriate places!

في الجريدة آيات وأحاديث.
لا تضعوها في مكان غير مناسب!

Газета содержит аяты и хадисы. Не оставляйте в неподходящих местах!